

Pürschel, havde rettet i sin Ordførertale, til Udgangspunkt herfor. Det turde derfor være naturligt, at ogsaa jeg som Medlem af den danske Delegation i Tilslutning til det, som det ærede Medlem Hr. Moltesen har fremført, fremsætter nogle Udtalelser om Folkeforbundet, om dets Arbejde, dets Opgaver og de Indtryk, man har faaet derved. Det forekommer mig da meget beklageligt, at den danske Offentlighed viser saa ringe Interesse for Folkenes Forbund, der ved sin Tilblivelse i de videste Kredse her i Landet hilstes med entusiastisk Begejstring som Indledning til en ny og bedre Æra, som Grundstenen til en Verden, hvor Retten var sat i Højsædet i Magtens Sted. Da Folkeforbundets Delegeretforsamling første Gang traadte sammen i November 1920 i Genève, bragte de hjemlige Blade daglig spaltelange Meddelelser fra udsendte Korrespondenter, og i Aar var der kun et enkelt Blad, „Nationaltidende“, der havde fundet det Umagen værd at sende en Korrespondent derved. Denne Mangel paa Interesse fra den danske Offentligheds Side staar i den mest grelle Modsætning til den Interesse, der vises i vort Naboland Sverige. Denne Reaktion kan efter den alt for højspændte Forventning maaske synes forstaaelig. De der i Folkeforbundet øjnede den evige Freds Instrument, maa selvsagt føle sig stærkt skuffet over alle de Vanskeligheder, Fredssagen møder paa sin Vej, over Forbundets Langsomhed og dets Mangel paa Evne til at gøre Ende paa den Krigs- og Urotilstand, der hersker i store Dele af Verden. Men de, der fra første Færd har set nøgternt paa Forholdene, saaledes som de er, og derfor ikke har knyttet overspændte Forventninger til hele Folkeforbundets Virksomhed, maa anerkende, at der i de forløbne Aar er opnaaet væsentlige Resultater fra Folkenes Forbunds Side. Det første store Resultat, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Moltesen nævnte i Eftermiddags, er Oprettelsen af den faste mellemfolkelige Domstol. Folkeforbundsraadet har udfoldet en betydningsfuld Virksomhed saavel i politisk Henseende som paa mangfoldige andre Omraader, dem, det ærede Medlem Hr. Moltesen ogsaa dvælede ved: humanitære, økonomiske, sociale Omraader. Den Beretning, der ved Folkeforbundets Delegeretforsamlings Sammentræden forelagdes om Raadets og Generalsekretariatets Virksomhed, er et interessant Vidnesbyrd om det omfattende Arbejde, der er udrettet i det sidste Aar. Yderst vanskelige politiske Problemer — det er tilstrækkeligt at nævne Spørgsmaal som Aalandsspørgsmaalet, det øvre-

schlesiske Spørgsmaal, den jugo-slavisk-albanske Strid — er blevet løst ved Raadets Medvirkning. To for Europas nuværende politiske Struktur og hele fredelige Udvikling saa vigtige Spørgsmaal som Administrationen af Saarbækkenet og af den frie Stad Danzig er til Stadighed henlagt under Folkeforbundsraadets Behandling. Det endnu uløste og ligeledes for Fredens Bevarelse omkring Østersølandene saare vigtige Spørgsmaal om Memelomraadets Skæbne — det hedder i Versaillestraktatens Art. 99 kun i al Almindelighed, at Tyskland forpligter sig til at anerkende de Dispositioner, som de allierede og associerede Hovedmagter træffer angaaende dette Omraade —, dette endnu uløste og vigtige Spørgsmaal vil formentlig blive henvist til Folkeforbundsraadet. Raadets overordentlig betydningsfulde Virksomhed vedrørende de gennem internationale Traktater under Folkeforbundets Garanti stillede nationale Mindretal i forskellige nye europæiske Stater har jeg i Fjor udtalt mig udførligt om ved Finanslovbehandlingen her og kan nøjes med at henvise dertil. De talrige humanitære, sociale, økonomiske og andre lignende Spørgsmaal, Forbundsraadet og Delegeretforsamlingen har arbejdet med, skal jeg i denne Forbindelse ikke komme nærmere ind paa. Men alt dette viser tilstrækkelig klart, hvor betydningsfuldt, hvor alsidigt, hvor omfattende hele dette Arbejde er, som Folkeforbundsraadet udfører. Som et smukt og anerkendelsesværdigt Slutresultat maa i denne Forbindelse særlig fremhæves Løsningen af det østrigske Finansproblem, den ved Raadets Virksomhed tilvejebragte Statsgaranti fra England, Frankrig, Italien og Tjsekoslovakiet for Optagelse af et Laan paa 650 Millioner Guldkroner. Det er her lykkedes Folkeforbundet at finde Vej, hvor man tidligere to Gange blankt havde givet op, og det maa haabes, at denne Løsning vil føre det saa uendelig haardt ramte Østrig ind i bedre og sundere Forhold.

I Betragtning af hele denne Betydning, der saaledes maa tillægges Folkeforbundsraadets Virksomhed, er Udvidelsen af Raadets ikke faste Medlemmer fra 4 til 6, som vedtoges paa Delegeretforsamlingen i Aar, en Begivenhed, der ikke maa undervurdes. Der aabnes derved de mindre Stater Adgang til talrigere Repræsentation og til at udøve større Indflydelse paa alle de mange vigtige Spørgsmaal, der behandles af Raadet, ligesom der skabes Mulighed for, at disse vigtige Spørgsmaal kan undergaa en Behandling, der hviler paa mere almene og mindre partiske Hensyn. Det vil i Danmark